

[Gert Petersen]

nej, nej, sådan som der står et ganske bestemt sted – som jeg er sikker på ministeren har godt kendskab til – at vores tale skal være. Det kan det åbenbart ikke.

Jeg fik at vide, at det var en uklar begrundelse, der var for mit spørgsmål, for ministeren havde ikke været til stede. Vil det sige, at hvis jeg en dag spørger udenrigsministeren om, hvad han mener der er kommet ud af en eller anden konference, skal vi sige mellem Bresjnev og Tito, så kan han svare mig, at det kan han ikke svare på, for han har ikke været til stede? Undervisningsministeren er endda bedre stillet, for undervisningsministeren kan rekvirere udskriften fra EF-Parlamentet. Den foreligger faktisk dagen efter forhandlingen, og spørgsmålet her er stillet den 8. maj.

Jeg synes altså, at det svar, vi har fået, er meget lidt tilfredsstillende. Jeg bemærkede især de lidt tågede bemærkninger om, at hvis vi kan være med til at afhjælpe ungdomsarbejdsløsheden, nå ja ... Det er netop den måde, en snigende harmonisering af områder, som ifølge Romtraktaten ikke skulle harmoniseres, vil foregå på. Derfor synes jeg ikke, det var særlig beroligende. Mener undervisningsministeren, at Kommissionen overhovedet skal udvikle en politik for uddannelsesvirksomhed efter afsluttet skolegang? Det er det, det drejer sig om. Det mener den socialdemokratiske gruppe i EF-Parlamentet. Jeg vil godt have at vide, om undervisningsministeren deler den opfattelse, at det bør Kommissionen gøre, altså udvikle en politik for uddannelsesvirksomhed efter afsluttet skolegang.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Hr. Gert Petersen erklærede, at han ikke havde fået svar, og han fandt det ejendommeligt, at jeg ikke kunne tage stilling til, hvad hr. Erik Holst havde sagt på et møde, hvor jeg ikke har været til stede. Jeg beklager meget, men så må han leve med den frustration, for jeg er ikke i stand til at sige, om jeg er enig eller uenig i, hvad hr. Erik Holst har sagt, al den stund jeg ikke ved, hvad hr. Erik Holst har sagt.

Men jeg gav hr. Gert Petersen et svar, og det vil jeg gerne gentage, nemlig at den danske regering ikke har ændret på sin holdning, som er princippet om dansk selvbestemmel-

sesret inden for uddannelsesområdet. Jeg kan føje til, at vi ikke mener, traktaten skal ændres. Nogle ganske få områder inden for uddannelse er omfattet af traktaten, og det er ikke vor holdning – hvad jeg prøvede at illustrere gennem at berette om den skæbne, undervisningsministermødet fik i efteråret sidste år – at der skal ændres på disse ting.

Hermed sluttede spørgsmålet.

2) Til *undervisningsministeren* af:

Gertrud Stjernholm Nielsen (DKP):

»Med hvilken hjemmel i styrelsesloven for de højere læreanstalter har ministeren ændret på budgetposterne for Københavns universitet?«

(Spm. nr. 952).

Skriftlig begrundelse.

Det er fremgået af dagspressen, at direktoratet for de videregående uddannelser i en skrivelse af 7. maj 1979 har underkendt det forslag til finanslov for Københavns universitet, som universitetet selv har fremsendt. Direktoratet har overført 6 mill. kr. fra kontoen for deltidslærerlønninger til kontiene for drift og vedligeholdelse af universitetets bygninger. Indgrebet må betragtes som stridende mod styrelseslovens bestemmelser om universiteternes selvstyre. I en situation, hvor rammebevillingen er utilstrækkelig, må universitetet som et minimum selv gives mulighed for at fordele midlerne på den efter universitetets vurdering mest hensigtsmæssige måde.

Gertrud Stjernholm Nielsen (DKP):

Sammen med budgettet for 1980 afleverede Københavns universitet en omfattende følgeskrivelse til ministeriet. Heri hedder det bl. a. vedrørende bevillingen til aflønning af deltidslærere:

»Deltidslærergruppen har navnlig siden 1960'erne med det store studenterindtag varetaget væsentlige dele af undervisningen, og den i de fleste gældende studieordninger forudsatte holdundervisning og specialisering i undervisning medfører, at universitetet ikke kan undvære denne lærergruppe.«

Senere hedder det: